

Masarykova univerzita

Filozofická fakulta

Ochrana dětí před nebezpečím na internetu

vypracoval: Bc. Ondřej Drahotský, DiS.

předmět: VIKMA10 - Informační politika

pedagog: PhDr. Pavla Kovářová

ÚVOD

Cílem práce je poukázat na fakt, že s vlnou „informatizace“ České republiky se vynořují na povrch problémy, které se prapůvodně vůbec neměly s tímto sektorem spojovat, a dále nástroje řešení tohoto problému ze strany široké společnosti, nadnárodních institucí a především státu. Problematika vztahu dítě vs. internet je v dnešní době tak rozsáhlá a širokospektrální, že běžný člověk si jen těžko uvědomuje, co vše se za tímto problémem skrývá a co přináší do naší společnosti.

ZÁKLADNÍ PROBLEMATIKA

„První pokusy o připojení do Internetu proběhly v listopadových dnech roku 1991. Linka vedla z Prahy (ČVUT) do internetového uzlu v Linci. Zprvu šlo pouze o komutovaný spoj, jenž byl později nahrazen pevnou linkou, která využívala již dříve zavedeného spojení sítě EARN. Do této doby se také datuje jakési neoficiální připojení Československa k Internetu. Dne 13.2.1992 probíhá slavnostní oficiální připojení naší republiky k Internetu. K tomuto aktu nedochází nikde jinde, než na pražském ČVUT.“¹

Počáteční citát nám popisuje první krůčky ČR k internetovému připojení, tedy spojení s celosvětovou sítí. Tento úkon měl za cíl vstup ČR do široké škály IT a s tím spojené přijímání výhod a moderních postupů v této oblasti. Internet postupem času nabýval širší rozměr v oblasti používání koncovými uživateli. V dnešní době je povětšinou vnímán jako zdroj informací a možností komunikace. Bez internetu si v dnešní moderní době již nedokážeme své životy ani představit. Internet nám nabízí široké spektrum služeb, které nám mají, a samozřejmě i v konečné fázi je tomu tak, ulehčit komunikaci a spolupráci se světem a taktéž rozvoj všeobecné znalosti lidstva prostřednictvím materiálů internetem poskytovaných.

Vzhledem k zavedení a dalšímu vývoji internetu u nás, je třeba si přiznat, že problematika vztahu dětí k internetu je věcí značně „čerstvou“. Jak již bylo zmíněno, u nás se datují počátky internetu, v tom pravém slova smyslu k 90. letem 20. století. Internet v dnešní podobě který je uživatelsky přístupný mládeži byl skutečně k dispozici až kolem roku 1997. Právě v tomto roce začíná spouštět jednu ze svých služeb (lide.cz) největší internetový portál v ČR - seznam.cz. Vznik samotného portálu je datován rokem 1996. Právě rozšiřováním služeb některými portály se zákazníkům začal otevírat do široka svět komunikací „chatu“, ale na druhou stránku již zde jsou prapočátky problematiky zneužívání dětí na internetu.

Není náhodou, že nejzávažnější případy „zneužívání dětí na internetu“² jsou zaznamenávány až v posledních cca 8 -10 letech. Tento jev je spojen s rozvojem služeb nejen samotného internetu, ale i médií s ním spojených tzn. vyspělejší IT (počítače, Smartphony, tablety, notebooky atd...), služby a aplikace poskytované koncovým uživatelům jako Skype, Facebook, Twitter, Libimseti, ICQ a různé další chatovací aplikace.

---

¹CHLAD, Radim. Historie Internetu v České republice. In: www.fi.muni.cz [online]. [cit. 2012-11-07]. Dostupné z: <http://www.fi.muni.cz/usr/jkucera/pv109/2000/xchlad.htm>

² Pojem „zneužívání dětí na internetu“ je v této práci používán v širším kontextu. Na dalších stránkách práce bude tento termín konkretizován a objasněn na modelových příkladech.

Stát na konci devadesátých let dvacátého století a na počátku jednadvacátého století rozšiřoval možnosti internetu pro širokou škálu české společnosti a to jak do privátního sektoru, tak do státního sektoru. Samozřejmě hlavní investice plynuly do státního sektoru, kde byly stanoveny priority rozvoje v oblasti IT. Klíčovými projekty se v této oblasti staly INDOŠ a posléze pak Státní informační a komunikační politika (e-Česko 2006)*.

KONKRÉTNÍ PŘÍPADY A POJMENOVÁNÍ PROBLÉMŮ

V České republice se objevilo v minulých letech několik případů různých forem zneužití dětí prostřednictvím internetu. Dříve toto téma nebylo na denním pořádku české společnosti, ale jak již bylo zmíněno, okolnosti pro takovou činnost se stávali stále příhodnějšími a příhodnějšími. Jeden příklad za všechny:

„Vrátný Pavel Hovorka přes služební internet vyhledával mladistvé chlapce ze sociálně slabšího prostředí, zjišťoval jejich zájmy a sliboval jim peníze nebo splnění jejich přání za to požadoval jejich nahé fotografie. Pomocí fotografií a prozrazením jejich sexuálního zaměření pak chlapce vydíral a nutil k orálnímu či análnímu sexu. Svou první obětí získal tak, že jí v červenci roku 2005 namluvil, že vyhrála soutěž „Dítě VIP“. Odměnou byl pobyt v Praze v jeho vrátnici, kde chlapce původem z dětského domova znásilnil. Hovorka využíval k seznamování internetové servery, nejdříve chatoval, pak telefonoval, následovalo pozvání oběti k němu do práce. Soud uznal Hovorku vinným celkem ze sedmi případů pohlavního zneužívání, třinácti případů vydírání. Navíc také ohrožování výchovy mládeže a ze svádění k pohlavnímu styku. Hovorka byl odsouzen na 8 let vězení.“³

Tento případ se uskutečnil v roce 2009.

Vzhledem k postupu pachatelů při zneužívání dětí prostřednictvím internetu rozlišujeme několik druhů této trestné činnosti. Uvedeme si i konkrétní příklady zákonů, které slouží jako nástroje řešení problémů. Velký důraz je nutno také klást na sociální rozměr neboť ten zde sehrává hlavní roli.

---

³ Případy kybergroomingu I. In: www.e-bezpeci.cz [online]. 2009, 14.2. [cit. 2012-11-07]. Dostupné z: <http://www.e-bezpeci.cz/index.php/temata/kybergrooming/33-112>

KYBERŠIKANA - o co jde?

„Klasická šikana bývá charakterizována jako určité fyzické nebo psychické ponižování „slabších“, jedinců „silnějšími“. Jedná se o agresivní chování s cílem získat nad týranou osobou pocit převahy, moci a získat tak určité výhody“⁴

Typy kyberšikany

„Pod pojmem kyberšikana se však skrývá celá řada projevů. Nejčastější typy kyberšikany: provokování a zápal pro on-line boje (flaming), přeposílání obtěžujících zpráv (harrassment), očeňování (denigration), napodobování, používání cizí identity (impersonation), odhalování tajemství a podvádění (outing and trickery), vyloučení z on-line skupiny (exclusion), pronásledování na internetu (cyberstalking) a poměrně novým fenoménem je i tzv. fackování pro zábavu, které je zaznamenáno na mobilní telefon a následně zveřejněno na internetu (happy slaping).“⁵

KYBERGROOMING - o co jde?

„Jako kybergrooming se označuje chování, kdy si pachatel na Internetu vytipovává oběť, snaží se získat její důvěru, vybudovat s ní blízký vztah a vylákat ji k osobní schůzce. Cílem setkání je oběť zneužít.

Pachatelé kybergroomingu se obvykle nejprve snaží získat osobní kontakty na svou oběť (telefonní číslo, adresu nebo číslo ICQ apod.). V další fázi potom zjišťují životní situaci oběti (žije s oběma rodiči? má sourozence? má hodně kamarádů?) a na tom pak staví další komunikaci: snaží se navázat přátelský a důvěrný vztah, potom už je snadné navrhnout osobní schůzku.“⁶

STALKING A KYBERSTALKING - o co jde?

„Stalking (lov, pronásledování) je termín, který označuje opakované, dlouhodobé, systematické a stupňované obtěžování, které může mít řadu různých forem a různou intenzitu. Pronásledovatel svou oběť například dlouhodobě sleduje, bombarduje SMS zprávami, e-maily, telefonáty či nechtěnými pozornostmi (dárky). Ve spojení s využitím ICT u útočníka

⁴ KOLÁŘ, Michal: *Bolest šikanování*, 2 vyd. Praha: Portál. (2005) Dostupné z: <<http://www.kyber-sikana.eu/o-kybersikane/>> [cit. 2012-11-8]

⁵ O kyberšikaně. In: www.kyber-sikana.eu [online]. 2012 [cit. 2012-11-08]. Dostupné z: <http://www.kyber-sikana.eu/o-kybersikane/>

⁶ Sexting & Kybergrooming. In: www.saferinternet.cz [online]. 2011 [cit. 2012-11-08]. Dostupné z: <http://www.saferinternet.cz/pro-rodice/sexting-kybergrooming>

hovoříme o termínu kyberstalking (cyber-stalking). V tomto případě jde o zasílání různých zpráv pomocí instant messengerů (ICQ), chatu, prostřednictvím VoIP technologií, sociálních sítí apod. Útočník u oběti vyvolává pocit strachu. Nejčastějšími oběťmi stalkingu jsou známé osobnosti (zpěváci, herci, politici), expartneri apod.“⁷

V českém právním prostředí je stalking neboli nebezpečné pronásledování klasifikováno jako trestný čin, a to od 1. 1. 2010. V Americe byl poprvé za případ stalkingu odsouzen člověk již v roce 1990.

SEXTING - o co jde?

„Termínem sexting označujeme elektronické rozesílání textových zpráv, vlastních fotografií či vlastního videa se sexuálním obsahem.

Tyto materiály často vznikají v rámci partnerských vztahů - partneři si navzájem pro zábavu vymění své intimní erotické fotografie. Problém nastává po jejich rozchodu - tehdy může kvůli pomstě jeden z partnerů intimní fotografie expřítele či expřítelkyně zveřejnit a šířit právě pomocí internetu a mobilních telefonů.

Sexting představuje velmi rizikové chování, a to hned z několika důvodů: veřejnosti jsou k dispozici citlivé materiály, možnost zveřejnění později (diskreditace), harašení a sexuální útoky.“⁸

Byly jmenovány nejtypičtější příklady zneužívání osob (děti) prostřednictvím internetu. Jako další bychom si mohli jmenovat jiné možnosti a to jsou: různé druhy zneužití prostřednictvím sociálních sítí (Facebook, Twitter, Libimseti, Lide a další..), příklady sociotechniky (sociální inženýrství, metody manipulace, phishing, pharming) a další rizikové jevy (HOAX, Google bombs, SMS spoofing, virální videa atd...).

ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

V duchu správného přístupu k této problematice by bylo spíše vhodné uvažovat nikoliv jak problém řešit, ale jak problému předcházet. Vzhledem k dané problematice je řešení jen málo vyskytující se skutečnost. Většinou už „je pozdě“ co se týče včasného zásahu

---

⁷Porovnej s: URL: < <http://www.bezpecny-net.estranky.cz/clanky/nebezpecne-komunikacni-praktiky/kyberstalking.html> > [cit. 2012-11-08]

⁸Co je sexting. In: www.sexting.cz [online]. 2009 [cit. 2012-11-08]. Dostupné z: <http://www.sexting.cz/>

a řeší se spíše až následky, které skutkové jednání vyvolalo. Tento fakt si uvědomuje i česká společnost. Právě zmíněnou prevenci a potažmo i řešení nabízejí organizace ze soukromého sektoru, které tímto uspokojují „veřejnou poptávku“ a dále především stát prostřednictvím svých organizací a ministerstev. Stát má nástroje pro řešení dané problematiky a to v podobě MVČR a Ministerstva spravedlnosti. Jako nástroj prevence se v posledních několika letech projevu hlavně MŠMT.

Prevence se zajišťuje několika způsoby. V dnešní době je nejvíce přístupná osvěta prostřednictvím www stránek a různých portálů a dále pak proškolením pedagogických pracovníků vzdělávacích institucí, především v nižších kategoriích (ZŠ). Pedagogové poukazují na konkrétní případy a vysvětlují dětem, v čem konkrétní lidé udělali chybu, jak tuto chybu neopakovat a jak se těmito situacím vyvarovat. V rámci tohoto přístupu vzniklo i

„Desatero pravidel pro bezpečné používání internetu“ (pro školáky):

1. *Nezapomeň: opatrný internetový serfař je inteligentní serfař!*
2. *Nedávej nikomu adresu ani telefon! Nevíš, kdo se skrývá za obrazovkou!*
3. *Neposílej nikomu po internetu svoji fotografii, nesděluj svůj věk!*
4. *Udržuj heslo své internetové schránky v tajnosti, nesděluj ho ani kamarádovi!*
5. *Nikdy neodpovídej na neslušné, hrubé nebo vulgární e-maily!*
6. *Nedomlouvej si schůzku po internetu, aniž bys o tom řekl alespoň jednomu z rodičů.*
7. *Pokud Tě nějaký obrázek nebo e-mail šokuje: okamžitě opusť webovou stránku.*
8. *Svěř se dospělému, pokud Tě internet vyděsí nebo přivede do rozpaků!*
9. *Nedej šanci virům. Neotevírej přílohu zprávy, která přišla z neznámé adresy!*
10. *Nevěř každé informaci, kterou na internetu získáš!⁹*

Ačkoliv se orgány k tomu určené mohou snažit sebevíc, co se týče prevence a školení, ve finále je na samých dětech jak si tato ponaučení vezmou k srdci. Stát využívá k řešení této problematiky několik způsobů: ① školení pracovníci mají besedy s dětmi, ② weby (ať již státem podporované či soukromé), ③ legislativa. V Americe mají ještě jeden nástroj prevence, který je v pravém slova smyslu praktickým. Jedná se o tzv. CyberNanny. CyberNanny je osoba, která brouzdá po internetové (americké) síti a „zatrhává“ stránky které jsou svým skrytým obsahem pro děti nebezpečné. Jedná se povětšinou o stránky s klamavým názvem, na kterých se po kliknutí objevuje obsah, jenž může mravně ohrožovat mládež.

---

⁹Zpracováno dle projektu SAFT

Američtí experti na tuto problematiku vyvinuli i vyšší model (bez lidského faktoru) tzv. NetNanny. Jedná se o program, který funguje na bázi antiwiru, který při brouzdání a při kliknutí na podezřelý odkaz sám rozpozná na základně podobnosti URL adres škodlivost obsahu, jenž tato stránka obsahuje a tento odkaz zakáže. Tento program funguje v americkém prostředí již od roku 1995. I v naší zemi se v současné době nachází obdoba americké NetNanny. V České republice byl v roce 2010 spuštěn pod „taktovkou“ tehdejšího ministra pro lidská práva Michala Kocába projekt s názvem - Červené tlačítko (Četla). Četla je počítačový program, pomocí něhož smí uživatel kdykoliv nahlásit škodlivý obsah. Funguje na principu spojení se specifickými orgány státní správy a Policií ČR.

Účinným nástrojem pro boj se zneužíváním dětí je legislativa. Všechny případy jsou upraveny v trestním zákoníku, kde je nacházíme v různých hlavách.

- Hlava III. § 186 - Sexuální nátlak
- § 190 - Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí
- § 191 - Šíření dětské pornografie
- § 192 - Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií
- § 193 - Zneužití dítěte k výrobě pornografie
- Hlava IV: § 201 - Ohrožování výchovy dítěte
- § 202 - Svádění k pohlavnímu styku
- Hlava X. § 354 - Nebezpečné pronásledování

Trestní zákoník ČR nezná pojmy jako sexting, kybergrooming atd., nicméně skutková podstata zmíněných pojmů spadá buď úplně, nebo jen částečně do výše jmenovaných paragrafů a tím pádem dochází již k trestnému činu a může být vydán pokyn k zahájení trestného řízení. Orgány činnými v trestním řízení jsou Policie ČR (kvalifikuje stupeň trestného činu) a státní zastupitelství (žalobce jako zástupce práv) [+ sociální úřady].

Český systém ochrany opravdu spoléhá především na prevenci a pak na operativní řešení problému. Při výukách především na základních školách se studenti seznamují s pravidly používání internetu jako: „Desatero pravidel pro bezpečné používání internetu“, „Netiketa“ a další takovým pravidlem je „Listina dětských práv na internetu“

„Jistě znáte listinu základních lidských práv a svobod. Každý člověk by měl její obsah dobře znát, aby si byl vědom své ceny ve společnosti, ale i právního prostoru, který mu je vymezen. Každé dítě, které se pouští do kyberprostoru, by zase mělo být seznámeno se svými právy na internetu. Proto byla sestavena tzv. Listina dětských práv na internetu. Jedná se o kodex, jenž by měl dětem zabezpečit pocit bezpečí, svobody a respektu ze strany všech uživatelů internetu. Jak tedy vypadá listina dětských práv na internetu?

- *Mám právo bádát, učit se a užívat si na internetu všechny dobré věci pro děti.*
- *Mám právo uchovávat veškerou informaci o sobě v tajnosti.*
- *Mám právo, aby mne nikdo neobtěžoval a netrápil.*
- *Mám právo ignorovat e-maily a zprávy od lidí, které neznám nebo kterým nevěřím.*
- *Mám právo nevyplňovat na internetu žádné formuláře a neodpovídat na otázky.*
- *Mám právo vždy požádat rodiče nebo vychovatele o pomoc.*
- *Mám právo nahlásit každého, kdo se podle mého názoru chová divně nebo dává divné otázky.*
- *Mám právo necítit se provinile, když se na obrazovce počítače objeví odporné věci.*
- *Mám právo, aby mi lidé na internetu prokazovali respekt.*
- *Na internetu mám právo cítit se bezpečně a být v bezpečí!*¹⁰

INFORMAČNÍ POLITIKA

Problematika vztahu dětí a nebezpečí na internetu se nejvíce rozvíjela v posledních cca. osmi letech a s tím je i spojená politika informovanosti pro veřejnost. Avšak pro přesnou definici a posloupnost je nutné podívat se „ke kořenům“. Počátky můžeme nalézt již v projektu INDOŠ, který měl za cíl přinést do českých škol možnost elektronické komunikace tzn. seznámit děti s internetem a jeho možnostmi. Dalším krokem bylo založení Ministerstva pro informatiku k 1. 1. 2003.

---

¹⁰Listina dětských práv na internetu. In: www.nebudobet.cz [online]. 2010 [cit. 2012-11-08]. Dostupné z: <http://www.nebudobet.cz/?page=listina>

Jako strategický dokument IP v ČR byla v roce 2004 prostřednictvím MI vytvořena: Státní informační a komunikační politika (e-Česko 2006)*. Tento projekt si stanovoval několik priorit. Zásadními tématy byly: Dostupné a bezpečné komunikační služby → Bezpečnost elektronických komunikací (e-podpis, **potírání počítačové kriminality**). Počítačová kriminalita byla v té době prvořadně myšlena jako forma hackerství a konkrétních útoků proti státním webům, získávání citlivých informací atd. Je zajímavé, že i po tomto čase je dokument stále aktuální a dalo by se říci, že skoro „nejaktuálnější“. Počítačová kriminalita se dostala v 21. století na špičkovou úroveň a může se rovnat mezi jedno z TOP „černých zaměstnání“. Avšak nabyla na obsahu taktéž ze strany ohrožování dětí! V této sféře nejde o škodách na majetku ve smyslu hmotném, ale tato forma zločinu se kvalifikuje jako poškození duševní, mentální a fyzického.

Ministerstvo informatiky bylo zrušeno v roce 2007. Jak dále pokračovalo řešení tohoto problému? Ačkoliv ministerstvo zaniklo v roce 2007, tak již v tomto období začaly postupně vznikat portály podporované státními orgány, které poukazovaly na problematiku zneužívání dětí a začala taktéž široká akce pro podporu informovanosti týkající se této problematiky. Že problém je zásadní, si začali uvědomovat všechny významné státní instituce v čele s MŠMT, Ministerstvem spravedlnosti a PČR. Stejně tak jako existují portály ejustice.cz, projekt eGovernment či e-Zdravonictví, vznikl v roce 2008 portál e-bezpecni.cz. Projekt „www.e-bezpecni.cz“ byl původně projektem Pedagogické fakulty UPOL¹¹. Od roku 2009 byl projekt E-Bezpečí podporován různými granty a účelovými dotacemi až nad ním vzaly na konec garanci obě již zmíněná ministerstva a silně s ním spolupracuje i PČR.

Ještě však před rokem 2008 vytvořila velkou aktivitu nadace Naše dítě, která vyvíjela svou činnost v mnoha různých oborech aby tak prostřednictvím svých projektů pomáhala dětem jak jen je to možné. Jedním z takových projektů je i „Bezpečný internet dětem“. V rámci tohoto projektu spustila 1. 1. 2007 portál www.internethotline.cz za podpory Evropské komise a záštitu dále přebralo MŠMT.

Ještě dříve přišlo s ideou ochrany dětí před nástrahami internetu Národní centrum bezpečnějšího internetu, které se v roce 2011 přejmenovalo na Národní centrum bezpečnějšího internetu (NCBI), jenž v roce 2006 spustilo portál www.safeinternet.cz.

---

¹¹ Univerzita Palackého v Olomouci

Společně s tímto portálem spolupracují další dva, které měli společně vytvořit velkou „triádu“ informovanosti pro veřejnost - www.bezpecne-online.cz a www.pomoconline.cz.

Krom garancí a záštit se k problému zneužívání dětí na internetu vyjádřila i Evropská Unie. V českém prostředí můžete najít jako objekt, který spolufinancuje projekty na podporu prevence např. Evropskou komisi. Sám Evropský parlament se touto problematikou zaobíral v roce 2010, kdy vydal směrnici o boji proti pohlavnímu zneužívání, vykořisťování dětí a dětské pornografii. Zpravodajství Evropského parlamentu tehdy vydalo následující zprávu: *„Když byl návrh poprvé v březnu 2010 představen, jeden z kontroverzních bodů vyvolat velkou diskuzi. Byl to článek 21 o blokování stránek, obsahujících cokoliv, co zneužívá děti. Názory se samozřejmě různily. Zastánci uváděli, že jde rychlý a účinný způsob, jak chránit práva obětí a zabránit opětovnému páchání trestné činnosti, ale zdůrazňovali, že by šlo pouze o "součást širšího řešení problému". Opozice to odmítla s tím, že se jedná o kontraproduktivní krok, který by sice zabránil 'náhodným návštěvníkům', ale neřešilo by to skutečný problém.“¹²*

V dnešní době, kdy problém zneužívání dětí prostřednictvím internetu je aktuálním tématem v české společnosti, se vytváří horlivá aktivita v oblasti prevence a informovanosti ze strany jak státu, tak soukromých organizací. V poslední době nejrozšířenější aktivitou je spuštění projektu www.seznamsebezpecne.cz, který se v současné době považuje za „vlajkovou loď“ mezi portály pro veřejnost. Tento projekt spolupracuje s různými organizacemi, státem, nadacemi a v poslední době i s televizí, kdy byl v měsíci říjnu odvysílán na TV Nova shot o tomto webu.

---

¹²EP v boji proti sexuálnímu zneužívání dětí. In: www.europarl.europa.eu [online]. 2010, 30.09. [cit. 2012-11-08]. Dostupné z: <http://www.europarl.europa.eu/news/cs/headlines/content/20100927STO83658/html/EP-v-boji-proti-sexu%C3%A1ln%C3%ADmu-zneu%C5%BE%C3%ADv%C3%A1n%C3%AD-d%C4%9Bt%C3%AD>

ZÁVĚR

Zhodnotit v současné době zda nástroje prevence ze strany státu jsou účinné či nikoliv, není na 100 % možné. Reálné a uspokojující údaje by bylo možné získat od PČR a to ve vztahu řešení trestních činů a přestupků. Skutečností je, že v posledních cca. 3 - 4 letech se vyvíjí velká snaha k řešení tohoto problému a je předpoklad, že při vynakládání „takovéto námahy“ přijdou uspokojující výsledky jak pro stát, tak pro společnost. Na druhou stranu je těžké odhadnout jak moc „dopředu“ půjde technický pokrok a nové technologie v IT, ale pokud bude státní informační politika průběžná a součinnost státních orgánů a veřejnosti efektivní a včasná, je možné, že problémy se budou dát dost dobře eliminovat.

LITERATURA K TÉMATU

KOLÁŘ, Michal: *Bolest šikanování*, 2 vyd. Praha: Portál. 2005

KOPECKÝ, Kamil. KREJČÍ, Veronika: *Rizika internetové komunikace*. Olomouc: NET UNIVERSITY. 2010.

HULÁNOVÁ, Lenka: *Internetová kriminalita páchaná na dětech*. Praha: Triton. 2012

ROGERS, Vanesa: *Kyberšikana - Pracovní materiály pro učitele, žáky a studenty*. Praha: Portál. 2011

Zákon č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník, VZPP

SEZNAM POUŽITÝCH WEBŮ

<http://en.wikipedia.org/>

<http://www.nebudobet.cz>

<http://www.nasedite.cz/>

<http://www.indos.cz>

<http://www.internethotline.cz>

<http://www.seznamsebezpecne.cz>

<http://www.e-bezpeci.cz/>

<http://sexting.cz>

<http://www.kyber-sikana.eu>

<http://www.europarl.europa.eu>

<http://zpravy.idnes.cz>

<http://mobil.idnes.cz>

<http://www.fi.muni.cz>